

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Eindeloos grote geschenken: Jezus Christus' verzoening, opstanding, herstelling

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Dankzij Pasen door Jezus Christus vinden we vrede, godwording en verbondenheid – dat wat echt, vreugdevol, blij en eeuwig is.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh

Jaren geleden leerden we in onze ochtendklas evangeliestudie Bijbelverzen uit het hoofd. Uiteraard koos ik korte verzen uit. Een daarvan was Johannes 11:35, het kortste vers uit de Schrift. Het telt maar twee woorden: ‘Jezus weende.’

Dat Jezus tranen van verdriet en vreugde weent, getuigt voor mij van dit wonderlijke feit: de goddelijke Zoon van God heeft een stoffelijk lichaam aangenomen en weet naar het vlees hoe Hij altijd bij ons kan zijn en ons kan zegenen.

Als wij van verdriet of vreugde huilen, begrijpt Jezus Christus dat volkomen. Hij kan aanwezig zijn wanneer we het meest behoefte hebben aan deze eindeloos grote geschenken: Jezus Christus' verzoening, opstanding en herstelling.

Maria en Martha wenen om hun broer, Lazarus, die is gestorven. Vol medeleven weent Jezus. Hij wekt Lazarus op uit de dood.

Jezus overschouwt Jeruzalem op de vooravond van het Pascha. Hij weent, want Hij slaagt er niet in zijn volk bijeen te brengen zoals een hen haar kuikens bijeenbrengt. Nu geeft zijn verzoening ons hoop als we verdriet hebben om hoe het had kunnen zijn.

De heer van de wijngaard weende en vroeg zijn dienstknechten, onder wie wij als dienende broeders en zusters gerekend kunnen worden: ‘Wat had ik nog méér voor mijn wijngaard kunnen doen?’

Maria staat verslagen bij het lege graf. Jezus vraagt haar liefdevol: ‘Waarom huilt u?’ Hij weet: ‘Overnacht 's avonds het geweest, 's morgens is er

in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus’s joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life’s pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God’s promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband’s life that

gejuich. Met de opstanding breekt voor allen een nieuwe dag aan.

In het Boek van Mormon is Jezus’ vreugde overvloedig als de getrouwe menigte opstaat. Hij weent.

‘En Hij nam hun kleine kinderen een voor een en zegende hen en bad tot de Vader voor hen.

‘En toen Hij dat had gedaan, weende Hij wederom.’

Dit is Pasen door Jezus Christus: Hij beantwoordt de verlangens van ons hart en de vragen van onze ziel. Hij wist de tranen van ons gezicht, behalve onze vreugdetranen.

We zijn soms beschaamd voor onze tranen en verontschuldigen ons. Maar als we weten dat Jezus Christus onze pijn en vreugde begrijpt, krijgen we kracht van omhoogom met het bittere en het zoete om te gaan.

Een vader in Zuid-Afrika snikt. Zijn oogappel, zijn dochttertje, is gestorven. ‘Ik heb er alles voor over om haar weer te zien’, vertrouwt hij mij huilend toe in een omarming. Ik huil met hem mee.

Bij de inwijding van de Pueblatempel (Mexico) stromen vreugdetranen over de wangen van een lieve zuster. Ze straalt geloof en opoffering uit. Ze zegt: ‘Todos mis hijos están aquí en el templo hoy’ – ‘Al mijn kinderen zijn vandaag hier in de tempel.’ Generaties komen samen in het huis des Heren en wenen van vreugde en dankbaarheid.

In een burgeroorlog deden familieleden en buren elkaar onuitsprekelijke gruwel aan. Bittere tranen maken langzaam plaats voor hoop. Een vrouw in een dorpje zegt met trillende stem: ‘Buurman, voordat ik sterf, wil ik je vertellen waar je jouw vermiste familieleden kunt terugvinden.’

Een stralende bruid en knappe bruidegom worden in het huis des Heren verzegeld. Ze is 70 jaar oud. Hij ook. Ze is een prachtige bruid die waardig op deze dag heeft gewacht. Ze zwaait verlegen haar bruidsjurk zachtjes heen en weer. We vergieten vreugdetranen. Gods beloften worden vervuld. Zijn verbonden brengen zegeningen met zich mee.

Op huisonderwijs bij een weduwe leerde de jonge Boyd K. Packer een ontroerende les. Na een ruzie met haar man had deze zuster hem nog een kwetsende opmerking nageroepen. Later die dag verongelukte haar man. Ze snikte: ‘Ik leef al

day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I’ve lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God’s approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, “Death is conquered; man is free. Christ has won the victory.” Christ’s Resurrection frees us from death, from time’s frailties and physicality’s imperfections. Jesus Christ’s Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus’s life and light testify of God’s love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh’s dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God’s larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh’s house-

vijftig jaar in een hel omdat het laatste wat hij van mij hoorde, een bitse, hatelijke opmerking was.’

Dankzij Pasen door Jezus Christus kunnen we onze relaties met anderen, aan beide zijden van de sluier, herstellen en ons verzoenen. Jezus kan verdriet genezen; Hij kan vergeving mogelijk maken. Hij kan ons en anderen bevrijden van dingen die we hebben gezegd of gedaan en die ons anders gekluisterd zouden houden.

Dankzij Pasen door Jezus Christus kunnen we Gods goedkeuring voelen. In de wereld horen we dat we te groot zijn, te klein, te dik, te dun, of niet slim, mooi of geestelijk genoeg. Dankzij geestelijke transformatie door Jezus Christus kunnen we aan verlamdend perfectionisme ontsnappen.

Met Pasen zingen we blij: ‘Dood verwonnen, ’t mensdom vrij; Christus stierf voor u en mij.’- De opstanding van Christus bevrijdt ons van de dood, van de zwakheden door ouderdom en van lichamelijke onvolmaaktheden. De verzoening van Jezus Christus herstelt ons ook geestelijk. Hij heeft uit iedere porie gebloed, als het ware bloed geweend, opdat wij vrij kunnen zijn van zonde en afzondering. Hij herenigt ons, geheel en heilig, met elkaar en met God. In alle goede dingen brengt Jezus Christus herstelling in overvloed; niet alleen in wat was, maar ook in wat kan worden.

Jezus’ leven en licht getuigen van Gods liefde voor al zijn kinderen. Omdat God, onze Vader, al zijn kinderen altijd en overal liefheeft, vinden we zijn liefdevolle uitnodiging om vrede en vreugde in Hem op te doen terug in veel tradities en culturen. Waar of wanneer ook, wie we ook zijn, we hebben een goddelijke identiteit gemeen als kinderen van dezelfde Schepper. Evenzo hebben volgelingen van de islam, het jodendom en het christendom een gemeenschappelijk erfgoed in vader Abraham en een verbondsrelatie door gebeurtenissen in het oude Egypte.

Vader Abraham ging naar Egypte en werd gezegend.

Jozef werd als slaaf verkocht naar Egypte, en legde de droom van de farao over zeven jaar overvloed en zeven jaar hongersnood uit. Jozef redde zijn familie en zijn volk. Jozef huilde toen hij Gods grotere plan begreep, waarin alle dingen samenwerken ten bate van mensen die hun verbonden nakomen.

Mozes groeide op in Egypte, in het huis van

hold, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet

de farao. Hij ontving en herstelde later de sleutels voor de vergadering van Gods kinderen.

Volgens de profetie vluchtten Jozef, Maria en het Christuskind naar Egypte. In Caïro zegt een vrome moslim eerbiedig: 'In de Koran staat dat Jozef, Maria en het Kindje Jezus in mijn land een veilig toevluchtsoord vonden. Jezus was een peuter in mijn land; Hij at onze gerechten, zette zijn eerste stapjes, zei zijn eerste woordjes. In mijn land geloven we dat bomen zich bogen zodat Hij en zijn familie vruchten konden plukken. Zijn aanwezigheid heeft ons volk en ons land gezegend.'

Gods plan van morele en sterfelijke keuzevrijheid stelt ons in staat uit eigen ondervinding te leren. Soms doen we de meeste levenswijsheid op door dingen waarvoor we nooit zouden kiezen. Uit liefde is Jezus Christus onder alles neergedaald en boven alles opgevaren. Hij verheugt Zich in onze goddelijke aanleg voor creativiteit en blijdschap, onvoorwaardelijke vriendelijkheid, en geloof tot bekering en vergeving. En Hij weent van verdriet vanwege het enorme lijden, de wreedheid en het onrecht onder de mensheid – vaak veroorzaakt door menselijke keuzes – en de hemelen en de God van de hemel wenen mee.

Elke lente valt Pasen in een geestelijke periode waarin de opeenvolgende goddelijke elementen van verzoening, opstanding en herstelling door Jezus Christus samenvallen. Dat die heilige vieringen symbolisch samenvallen, is geen toeval. Op Palmzondag, tijdens de Goede Week en met Pasen vieren we Christus' verzoening en opstanding. Op 6 april, en dus ook vandaag, herdenken we elk jaar de oprichting en organisatie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Die herstelling is de reden dat de algemene aprilconferentie tijdens het eerste weekend van april wordt gehouden.

Als onderdeel van de herstelling brachten de herrezen Jezus Christus, Mozes, Elias en Elia priesterschapssleutels en -gezag terug in de pas ingewijde Kirtlandtempel, op paaszondag 1836. Op die dag ontving de herstelde Kerk van Jezus Christus gezag en zegeningen van God om zijn kinderen te vergaderen, ze voor te bereiden om bij Hem terug te keren, en families voor eeuwig te verenigen. Die herstelling was de vervulling van profetie, omdat ze met Pasen en tijdens het Pascha plaatsvond.

Naast de Kirtlandtempel bezocht ik onlangs heilige plaatsen in Ohio waar de profeet Joseph

Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Ap-point unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

en anderen visioenen hadden gehad van God, onze Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus. De profeet Joseph zag hoe de hemel eruit ziet. In de hemel redt onze hemelse Vader door Jezus Christus ‘alle werken van zijn handen’ in een koninkrijk van heerlijkheid. De enige uitzonderingen zijn degenen die bewust ‘de Zoon verloochenen nadat de Vader Hem heeft geopenbaard’.

Bij het begin van zijn aardse bediening heeft Jezus verklaard dat het zijn zending is om ieder van ons te zegenen met alles wat wij bereid zijn te ontvangen – wanneer, waar en hoe we ook leven. Na veertig dagen vasten ging Jezus naar de synagoge en las voor: ‘De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid.’

De armen, gebrokenen van hart, gevangenen, blinden, verslagenen – dat zijn wij.

In Jesaja gaat de Messiaanse belofte van hoop, verlossing, verzekering verder: ‘[Beschik] aangaande de treurenden van Sion dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest.’

Dan roepen we uit: ‘Ik ben zeer vrolijk in de Heere, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van het heil, de mantel van gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan.’

Met Pasen vieren we elk jaar, als een symbolisch geheel, de eindeloos grote geschenken door Jezus Christus: zijn verzoening, zijn (en de belofte van onze) letterlijke opstanding, en de herstelling van zijn kerk in de laatste dagen, met priesterschapssleutels en het gezag om al Gods kinderen tot zegen te zijn. We verheugen ons in de klederen van het heil en de mantel van gerechtigheid. Wij roepen: ‘Hosanna God en het Lam!’

‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’

Mogen wij door Jezus Christus’ verzoening, opstanding en herstelling vrede, godwording en verbondenheid vinden – dat wat echt, vreugdevol, blij en eeuwig is. Dat bid ik in zijn heilige naam, Jezus Christus. Amen.